

IX. NEDJELJA KROZ GODINU – 3. 6. 2018.

7:00 sati: Rana župna misa

9:00 sati: Cirkovljan: *KALŠAN LADISLAV, +čl. ob. KALŠAN I BILUS

10:30 sati: krsno slavlje: Teo Blažeka; *KULIĆ MILICA I PAVČEC JELENA; *+čl. ob. KRUŠELJ, SETNIK, BOŽEK I HOZJAK; *BELIĆ IVAN I KRISTIJAN; *KUTNJAK FRANJO, ELIZABETA I KOVAČIĆ STJEPAN

4. ponedjeljak 7:00 sati: *BELIĆ TOMO, +čl. ob. BELIĆ PETRA I JURČEC IVANA; *BERIĆ IVAN, ELIZABETA, PETAR, DRAGICA

5. utorak 7:00 sati: *BELIĆ FRANJO, JELA; +čl. ob. BLAŽEKA FRANJO, GABRIJEL; BELIĆ FRANJO I PAULINA; *CIKAČ ANTUN

6. srijeda 7:00 sati: *POSAVEC SAŠA, VLADIMIR, ANTONIJA, PAVAO I PETKOVIĆ PETAR; *+čl. ob. ŠKODA; SANJA, FRANJO, MARIJA; +čl. ob. PETKOVIĆ I KALŠAN

7. četvrtak 7:00 sati: *SINKOVIĆ KATARINA, FRANJO I IVAN (III.)
8:00 sati: Cirkovljan: *ZORČEC PAVAO, MIJO I DRAGUTIN
18:00 sati: *POTARIĆ JOSIP I +čl. ob. ŽIDOV
Poslije svete mise: euharistijsko klanjanje

8. petak **SVETKOVINA PRESVETOG SRCA ISUSOVOG**

7:00 sati: *+čl. ob. TOLJ; BLAGO, VLADIMIRKA; +čl. ob. ZVORNIK FRANJE I ROZALIJE

18:00 sati: *ŠESTAN JELENA I ANTONIJA

Prije svete mise: prilika za sv. ispovijed

19:00 sati: Otok: *ROJKO PAVAO, ANTONIJA I MONIKA

9. subota **Bezgrešno Srce Marijino**

7:00 sati: *PINTARIĆ STJEPAN I MARIJA; *PINTARIĆ STJEPAN, MARIJA I +čl. ob. BLAŽEKOVIĆ

7:30 sati: Hodočašće bolesnika, starijih i medicinskog osoblja na Mariju Bistricu;
hodočašće predvodi naš župni Caritas

18:00 sati: krsno slavlje: Martin Radiković i Emma Furundžija

X. NEDJELJA KROZ GODINU – 10. 6. 2018.

7:00 sati: Rana župna misa

9:00 sati: Poldanjica: *NOVAK JOSIP, +čl. ob. NOVAK I ŠOPAR; *HAJDINJAK FRANJO I MIRJANA

10:30 sati: Otok: Svečana misa proštenja u kapelici Srca Isusovog

TISAK: GK, MAK, Marija, Listić sv. Jakoba

- u ponedjeljak u 10:00 sati u Varaždinu je redoviti mjesečni susret svećenika.
- u subotu je krizma u Dekanovcu.
- u utorak, 19. lipnja: hodočašće ministranata i mladih pjevača u Požegu. Prijavite se!

9. nedjelja kroz godinu

3. lipnja 2018.

Listić sv. Jakoba

broj 755

liturgijska godina B

Ne trebamo samo riječi,
trebamo djela. Ne
trebamo neodlučni „htio
bih“, nego konkretnu
velikodušnost koja je
spremna uložiti vlastitu
osobu. Ne trebamo
neplodne pamflete, nego
osobnu žrtvu koja je u
stanju neposrednim
angažmanom promijeniti
ovaj umorni svijet.

Papa Pavao VI.

Jedne je subote prolazio kroz usjeve. Njegovi učenici počеше putem trgati klasje. A farizeji mu rekoše: »Gle! Zašto čine što subotom nije dopušteno?«

Isus im odgovori: »Zar nikad niste čitali što učini David kad ogladnje te se nađe u potrebi on i njegovi pratioci? Kako za velikog svećenika Ebjataru uđe u dom Božji i pojede prinesene kruhove kojih ne smije jesti nitko osim svećenika; a on dađe i svojim pratiocima?«

I govoraše im: »Subota je stvorena radi čovjeka, a ne čovjek radi subote. Tako, Sin Čovječji gospodar je subote!«

Uđe ponovno u sinagogu. Bio je ondje čovjek usahle ruke. A oni vrebahu hoće li ga Isus u subotu izliječiti, da ga optuže. On kaže čovjeku usahle ruke: »Stani na sredinu!« A njima će: »Je li subotom dopušteno činiti dobro ili činiti zlo, život spasiti ili pogubiti?« No oni su šutjeli. A on, razalošćen okorjelošću srca njihova, srdito ih ošinu pogledom pa reče tom čovjeku: »Ispruži ruku!« On ispruži – i ruka mu zdrava! Farizeji iziđu i dadnu se odmah s herodovcima na vijećanje protiv njega kako da ga pogube.

Evandjelje po Marku (Mk 2, 23–3, 6)

Zakon za dobro čovjekovo

Isus je došao u sukob s farizejima koji su njegovim učenicima predbacivali što subotom trgaju klasje i jedu. Isus im jasno i nedvosmisleno uzvraća kritizirajući njihov stav i dajući ispravno tumačenje smisla kako židovskog Zakona, ali time i svih zakona koje i ljudi propisuju. Njegovo tumačenje sažeto je u jednoj snažnoj rečenici: Subota je stvorena radi čovjeka, a ne čovjek radi subote. Ovu njegovu izjavu možemo proširiti na cijeli zakon te reći: Zakon je dan radi čovjeka, a ne čovjek radi zakona.

Ipak, ustvrdivši ovako što, Isus je daleko od slobodnjačkog tumačenja zakona, isto kao što je bio dijametralno suprotan i farizejskom legalizmu. Naime, time što je stao u obranu čovjeka, to jest njegovih osnovnih potreba i njegova dostojanstva, Isus je time htio dati za pravo da se zakoni propisuju po mjeri čovjeka. No ipak ovu njegovu tvrdnju da se zakoni pišu i daju po mjeri čovjeka i za dobro čovjeka, valja protumačiti i istaknuti u njegovu duhu. Jer ukoliko zakonodavac shvaća tko je zapravo čovjek i da se njegovo dostojanstvo mjeri uzvišenom mjerom spasenja i vječnoga života, onda će donositi zakone u skladu s tom nebeskom i božanskom mjerom čovjeka. No, na žalost, zakonodavci to vrlo rijetko rade, jer počesto ne znaju i ne žele

shvatiti tko je čovjek i koja je njegova uzvišena veličina. Nakon toga propisuju zakone po mjeri niskih strasti, slabosti ili nastranosti koje postoje u čovjeku. Štoviše, to sve pravdaju potrebom da donesu zakone koji su 'za čovjeka'. No zakoni koji neće imati u vidu čovjeka u njegovoj cjelovitosti, te također koji neće voditi računa da je on obdaren vječnim životom, loši su zakoni i u biti nisu 'za čovjeka', već su protiv čovjeka.

S druge pak strane oni koji bi pri donošenju zakona i određivanju kriterija ponašanja za sebe i za druge, polazili od nekog Božjeg prava i trudili se štiti najprije Boga zakonodavca, pokazali bi da nisu dobro razumjeli bit i smisao zakona koje daje Bog. Naime, zakoni koje Bog utiskuje u ljude ili im daje na izvanjski način nisu radi njega, već ih on daje radi dobra čovjeka. Zato Bog nije donosio zakone da bi njima maltretirao ljude, već da bi im omogućio dolazak u vječni život. U tom smislu, kad skupina gladnih ljudi otrgne nekoliko strukova klasa da bi utažili glad, ne čine ništa bezbožnoga ni pred Bogom ni pred ljudima, ma što dežurni čuvari zakonodavstva, o tome imali reći. Čuvaju li oni ili ne čuvaju Zakon, to se očituje po njihovoj bogobožnosti i bogoštovanju, po njihovu čudoređu i sebedarju, te stoga Isus uzima sebi za pravo opravdati ih pred farizejima.

Upravo zbog složenosti stanja i odnosa koji postoje između Boga, čovjeka i Zakona, nas Krist Gospodin poziva da mi posvjedočimo, u ovom vremenu bezakonja, na koji način treba živjeti ovaj odnos koji se tiče istinskoga dobra čovjeka. Kršćani svojim životom svjedoče da su razumjeli što je htio Krist Gospodin kad je rekao da je subota radi čovjeka, te pokazuju da njihovo javno i angažirano svjedočenje u društvu nije radi toga da bi branili Božja prava u odnosu prema čovjeku, već da pokažu da se sam Bog zauzima za istinsko dobro čovjeka. Te i kad propisuje zakone i Zakon, ne čini to da bi se njemu ljudi na prisilan način klanjali i častili ga, već zna da su njegovi zakoni i odredbe za istinsko dobro čovjeka. Osim toga jasno uočavamo da kad ljudi ne donose zakone koji odgovaraju kriterijima koje je on postavio, redovito su takvi zakoni štetni za određeni broj ljudi, te se ne bi smjeli niti primjenjivati. Ne dopustimo stoga da padnemo u ljudski legalizam, već budimo svjesni da je čovjek, to jest istinsko ljudsko dobro, mjera svih zakona. I ne bojmo se živjeti za ovo dobro i braniti ga svim silama. A to možemo najbolje ako vjerujemo u Boga i ako od Boga naučimo koja je istinska veličina i poziv čovjeka. I tada ćemo otkriti da je Bog gospodar subote i svih zakona, ali ne da bi nad čovjekom gospodovao, već da bi ga oslo-

bađao za dobar život na zemlji, koji vodi u život vječni. Osim toga bit će nam jasno da ljudi koji žele druge osloboditi čudoredne odgovornosti, nakon čega njihovu 'slobodu' i 'prava' žele ozakoniti, ne oslobađaju ih zapravo, već ih čine robovima grijeha i strasti, odvođeći ih i zavodeći od spoznaje njihove autentične ljudske veličine koja se mjeri veličinom Božjega dara u svome Sinu Isusu. I.B.

Jeste li u današnjem evanđelju primijetili ovu rečenicu: „A on (Isus), ražalošćen okorjelošću srca njihova, srdito ih ošinu pogledom“? Ma nije valjda da bi se Isus ražalostio, pa rasrdio i još ljude ošinu pogledom? O, da, bi! I jest! I, ako pročitate Evanđelja vidjet ćete da to nije jedini put. Nažalost, često mnogi vjernici Isusa smještaju uz bok hipijima pa smatraju da je on neki naivni dobričina koji ne bi ni mrava zgazio. No, istina nije ni blizu. Isus nije dobričina, on je dobar. On je dobar i bori se za dobro i riječima i djelima. Ukoliko mu na putu stoji zlo, on ne uzmiče nego se bori za dobro. Izravno se suprotstavlja farizejima boreći se za dobro čovjeka. On zna što ga čeka ako tako nastavi, ali ne uzmiče. Zato jer je dobar. Ne znam koliko ima dobrih ljudi među vjernicima, barem po ovoj mjeri Isusovoj: svejedno je kome ću se zamjeriti u svojoj otvorenoj borbi za dobro, za istinu, za pravdu, za život.